

**МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ЛУГАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
ЛУГАНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
АГРАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

№ 36

СЕРІЯ: «СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ НАУКИ»

**Луганськ
“Елтон-2”
2012**

УДК 631.5/9(06)+636(06)

Науковий вісник Луганського національного аграрного університету. Серія: „Сільськогосподарські науки”// Ред. В. Г. Ткаченко. –Луганськ: “Елтон-2”, 2012. – № 36. – 258 с.

До вісника наукових праць включені результати наукових досліджень з проблем сільськогосподарських наук, які проводилися вченими, аспірантами та співробітниками Луганського національного аграрного університету та інших вузів і науково-дослідних установ.

Голова редакційної ради

ректор університету, доктор економічних наук, професор В. Г. ТКАЧЕНКО

Заступник голови редакційної ради

проректор з наукової роботи, доктор технічних наук, професор М. В. БРАГІНЕЦЬ
Технічний секретар – Л. І. СОКОЛОВА

Серія – “Сільськогосподарські науки”:

Голова редакційної колегії – І. В. КІРПІЧЄВ

Заступник голови – В. С. ЛІННІК
Відповідальний секретар і відповідальний за випуск наукового вісника – А. А. ГУБАРЕВ

Члени редакційної колегії:

М. І. ДРАНІЩЕВ (м. Луганськ);
М. Я. ЕФИМЕНКО (с. Чубинське);
М. І. КОНОПЛЯ (м. Луганськ);
В. Ю. АФАНАСЕНКО (м. Луганськ);
А. І. ДЕНИСЕНКО (м. Луганськ);
Г. П. КОТЕНДЖИ (м. Суми);
С. Ю. РУБАН (м. Київ);
А. І. ТОРБА (м. Луганськ);
Д. Д. ЧЕРТКОВ (м. Луганськ).

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 15233-3805P від 15 травня 2009 р.

Друкується за рішенням Вченої ради
Луганського НАУ.

Науковий вісник включений до переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт (з постанови президії ВАК України від 1 липня 2010 р., № 1 – 05/5).

УДК 631.5/9(06)+636(06)

Scientific herald of the Lugansk National Agrarian University. Series: “Agricultural Sciences” // Edited by V. G. Tkachenko. – Lugansk: “Elton-2”, 2012. – № 36. – 258 p.

The scientific herald the results of the agricultural sciences problems scientific researches conducted by the scientists, postgraduates and employees of the Lugansk National Agrarian University and other higher educational establishments and scientific research institutions.

Editorial Board Head

the rector of the University, Doctor of Economic Sciences, Professor V. G. TKACHENKO

Deputy Head of the Editorial Board

scientific work prorector, Doctor of Technical Sciences, Professor – M. V. BRAGINETZ
Technical secretary – L. I. SOKOLOVA

Series – “Agricultural Sciences”:

Editorial board Head – I. V. KIRPICHYOV

Deputy Head – V. S. LINNIK

Executive secretary and responsible for the edition of the scientific herald – A. A. GUBAREV

Members of the editorial board:

M. I. DRANISCHEV (Lugansk);
M. Y. EFIMENKO (v. Chubinske);
M. I. KONOPLYA (Lugansk);
V. Y. AFANASENKO (Lugansk);
A. I. DENISENKO (Lugansk);
G. P. KOTENDZHY (Sumy);
S. Y. RUBAN (Kyiv);
A. I. TORBA (Lugansk);
D. D. CHERTKOV (Lugansk).

State registrations certificate KB № 15233-3805P of May 15th 2009.

Printed in decision of Scientific advice of the Lugansk National Agrarian University.

Edited by Academic Senate decision to the list of the professional Ukraine's editions, where the dissertation papers results may be published (according to the presidium resolution of HAC of Ukraine of July 1st 2010, № 1-05/5).

21	Любимов М. В., Гелюх В. М. КОРЕЛЯЦІЙНІ ЗВ'ЯЗКИ ОЗНАК ПРОДУКТИВНОСТІ У СОРТОЗРАЗКІВ НУТУ В УМОВАХ СХІДНОГО СТЕПУ УКРАЇНИ В 2010 - 2011 РР ВИВЧЕННЯ	101
22	Попітченко Л. М., Барановський О. В. ВПЛИВ АГРОМЕТЕОРОЛОГІЧНИХ УМОВ НА ЕЛЕМЕНТИ ПРОДУКТИВНОСТІ ЗЕРНОВОГО СОРГО НА СХІДІ УКРАЇНИ	104
23	Решетняк М. В., Косогова Т. М., Ганзій Ю. А., Легкодух А. А., Фурсо В. Н., Маджин І. І. <i>OROBANCHE CUMANA WOLL</i> В ПОСІВАХ СОНЯЩНИКА І БОРОТЬБА З НЕЮ	107
24	Скворцов І. В. ВПЛИВ СТИМУЛЯТОРІВ РОСТУ НА РОЗВИТОК СЛЯНЦІВ СОСНИ ЗВИЧАЙНОЇ	111
25	Скокова Г. І ТИПИ ПАГОНОУТВОРЕННЯ РОСЛИН ЛУКІВНИХ МАСИВІВ КОНДРАШЕВСЬКОГО ЛІСНИЦТВА	115
26	Старченко С. В., Гелюх В. Н., Денисенко Е. Г., Стрельцова Р. Г., Федоренко Е. М. ФІГОСАНІТАРНІЙ МОНІТОРИНГ ЗАХІДНОГО КУКУРУДЗЯНОГО ЖУКА В ЛУГАНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	119
27	Старченко С. В., Гелюх В. М., Денисенко О. Г., Стрельцова Р. Г., Федоренко К. М. ДИНАМІКА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ АМБРОЗІЇ ПОЛІНОЛІСТОЇ У ЛУГАНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	122
28	Стрельцова Р. Г., Гелюх В. М., Денисенко О. Г., Старченко С. В., Козел Ю. Ю. ПРОДУКТИВНІСТЬ ГОРОХУ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД НОРМ ВІСІВУ ВПЛИВ НОРМ ВІСІВУ В УМОВАХ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	126
29	Суслов О. А., Денисенко А. І., Старченко С. В., Савелова С. А., Карпенко О. О., Красевський А. М. БІОЛОГІЧНИЙ МЕТОД КОНТРОЛЮ ШКІДНИКІВ ЗАЛАСІВ ПРИ ЗБЕРІГАННІ СОНЯЩНИКУ	131
30	Тарасов В. І., Джос А. М. ЕРОЗІЙНО-АКУМУЛЯТИВНИЙ ПРОЦЕС НА УЛОГОВИННІЙ МЕРЕЖІ СХИЛОВИХ ЗЕМЕЛЬ І ОЗНАКИ ЯРОУТВОРЕННЯ	136
31	Тимошин М. М., Токаренко В. М., Стотченко В. Ю., Решетняк М. В., Барановський О. В. АГРОФІЗИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ОРНОГО ГОРИЗОНТУ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД СПОСОБІВ ОСНОВНОГО ОБРОБІТКУ ГРУНТУ	140
32	Токаренко В. М., Решетняк М. В., Гайова С. В. АНАЛІЗ СТРОКІВ ПРОВЕДЕННЯ ВЕСНЯНО-ПОЛЬОВИХ РОБІТ В ЦЕНТРІ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЗА ПЕРІОД 1987 – 2011 РОКІ	143
33	Торба А. І., Грибачова О. В., Соколова Н. О., Логачова Т. В., Мазалов О. В. СТРУКТУРА, СУЧASNІЙ СТАН ДЕНДРОПАРКУ ЛУГАНСЬКОЇ АГРОЛІСОМЕЛІОРАТИВНОЇ ДОСЛІДНОЇ СТАНЦІЇ	147
34	Торба А. І., Скворцов І. В., Грибачова О. В., Фоменко Т. М. ВПЛИВ СХЕМИ ПОСІВУ НА РОЗВИТОК СЛЯНЦІВ СОСНИ ЗВИЧАЙНОЇ	152
35	Тохтарь К. І., Митрошин А. М., Тимошин М. М. ВІДПОВІДНІСТЬ ВВЕДЕНИХ ДО РЕЄСТРУ ГЕРБІЦІДІВ РЕГЛАМЕНТАМ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ	155
36	Шевченко А. М., Тимошин С. М. СУЧASNІЙ ЕТАП СЕЛЕКЦІЙНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ РОСЛИН ЗЕРНОВОГО ГОРОХУ	159
37	Шевченко А. М., Шевченко І. А. ВИСОКОАДАПТИВНИЙ СОРТ СОНЯЩНИКУ СОТНИК	165
	Розділ 2 – ТВАРИННИЦТВО	
38	Бірюкова О. Д., Копилова К. В. ХАРАКТЕРИСТИКА ПЛЕМІННИХ РЕСурсів УКРАЇНСЬКОЇ ЧЕРВОНО-РЯБОЇ МОЛОЧНОЇ ПОРОДИ	168
39	Вакуленко Ю. О., Бородай В. П. ДИНАМІКА РОСТУ РЕМОНТНОГО МОЛОДНЯКУ КУРЕЙ ЗАЛЕЖНО ВІД РОЗМІЩЕННЯ У КЛІТКОВИХ БАТАРЕЯХ	173
40	Голова Н. В., Ділович А. П., Голубець О. В., Вудмаска І. В. ЖИРНОКИСЛОТНИЙ СКЛАД МОЛОКА КОРИВ ЗА ДОДАВАННЯ ДО РАЦІОНУ СЕЛЕНІТУ НАТРІЮ ТА СЕЛЕН-МЕТИОНІНУ	176
41	Грицай А. П., Чертов Д. Д. БІОЛОГІЧЕСКИЕ И ХОЗЯЙСТВЕННЫЕ ОСОБЕННОСТИ РЕМОНТНЫХ СВИНОК ВЫРАЩЕННЫХ В УСЛОВИЯХ МАЛОЗАТРАТНОЙ ТЕХНОЛОГИИ	181
42	Кавардаков В. Я., Семененко І. А., Бараников А. І., Кайдалов А. Ф., Гносвій В. І., Кандиба В. М. ТЕХНОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТВАРИННИЦТВА РЕГІОНІВ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ АНАЛІЗУ ЇХ ВИРОБНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	185
43	Каратеєва О. І. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЛІНІЙНИХ ПРОМІРІВ ЕКСТЕР'ЄРУ КОРИВ РІЗНИХ ПОРІД ЗАЛЕЖНО ВІД ТИПУ ІНТЕНСИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ ЇХ ОРГАНІЗМУ	194
44	Косов В. А. СУЧASNІЙ СТАН СКОТАРСТВА ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРИШЕННЯ	199

Шевченко А. М., Тимошин С. М.

**СУЧАСНИЙ ЕТАП СЕЛЕКЦІЙНОГО УДОСКОНАЛЕННЯ РОСЛИН
ЗЕРНОВОГО ГОРОХУ**

Луганський інститут агропромислового виробництва НААН України, Україна

Рецензент: Кірпічев І. В., доктор с.-г. наук, професор

Вступ

Забруднення навколишнього середовища та продуктів харчування шкідливими речовинами обмежує використання населенням екологічно безпечних продуктів. В теперішній час у всьому світі все більшу увагу приділяють високобілковим зернобобовим культурам, які визнали пріоритетними для отримання безпечної для харчування продукції та поліпшення навколишнього середовища. Включення їх у сівозміни сприяє підвищенню урожайності провідних зернових культур, зміненню фінансового стану товаровиробників. Це зумовило збільшення виробництва зернобобових у світі за 1990–2005 роки на 12,5%. На жаль, в Україні, в основному через економічні та організаційні негаразди, їх виробництво зменшилось за цей період у 4,1 разу [1]. Значно знизились посівні площи під горохом – з 1148 тис. га у 1992 році до 270 тис. га у 2009. Хоча у світовому виробництві серед 11 найбільш поширених зернобобових культур у 2009 році горох за посівними площами (6158,6 тис. га) займає шосте місце, за виробництвом зерна (10379,9 тис. т) – четверте, за виробництвом білка (2491,2 тис. т) – п'яте і за вкладом у світову економіку (3103,6 млн. дол.) – шосте місце [2]. Основний напрямок відродження посівних площ гороху в Україні має здійснюватися на якісно новому рівні з використанням сортів з підвищеною стійкістю рослин до стовбуруння та вилягання, стабільною урожайністю і високою якістю продукції, придатних для вирощування за технологією із застосуванням прямого комбайнування на збиранні урожаю.

Створення нових сортів гороху – традиційний напрямок селекційних досліджень Луганського інституту АПВ. Поступне виконання програми селекційних досліджень по гороху дало можливість

вивести і передати на державне сортовипробування більше 20 різноманітних за господарсько-біологічними якостями сортів гороху, з яких 19 в різний час були районовані або занесені до Реєстру сортів рослин України, Російської Федерації та інших країн [3]. Із створених останніми роками найбільше поширення у виробництві набули сорти листочкового типу Вінець та Луганський, а також високотехнологічні сорти з вусатим типом листа Комбайнівий 1 та Степовик.

Провідна направленість селекційних досліджень з горохом на близню перспективу – створення нових технологічних сортів, конкурентоздатних за господарсько-цінними показниками, з поєднанням в одному генотипі, як правило, вусатого типу листа (ген *af*) та неосипності насіння (ген *def*).

Матеріал та методи дослідження

Основним джерелом вихідного матеріалу для селекції слугувала колекція гороху, яка сформована в Луганському інституті АПВ в обсязі 1069 сортозразків. Особлива увага приділяється вивченню та використанню донорів ознак, які сприяють підвищенню технологічності – оптимальні параметри висоти рослин з достатньо високим прикріпленням нижніх бобів, стійкість рослин до вилягання, висипання насіння, а також урожайності нових сортів, поліпшення якості продукції. Для класифікації зразків за поєднанням різних рівнів прояву ознак архітектоніки та продуктивності рослин, а також відпрацювання параметрів моделі нових сортів гороху використано метод кластерного аналізу [4]. Основним методом створення нових сортів прийнята міжсортова та ступенева гібридизація з наступним багаторазовим індивідуальним добором і всебічною оцінкою селекційного матеріалу. Створені в місцевих умовах

константні високотехнологічні селекційні номери гороху, як правило, більш конкурентноздатні в порівнянні з переважною більшістю сортозразків колекції. Тому результати їх вивчення у попередньому та конкурсному сортовипробуваннях використані для розробки параметрів сучасних модельних високотехнологічних сортів гороху.

Результати та обговорення

Аналіз селекційного матеріалу гороху, який у 2009-2010 роках проходив вивчення у конкурсному та попередньому сортовивченнях, виявив здатність відселектованих форм протистояти виляганню за умови поєднання вкороченої стерильної частини рослини з вкороченою (кластер 2 та кластер 6) або довгою фертильною частиною (кластер 3) (рис. 1).

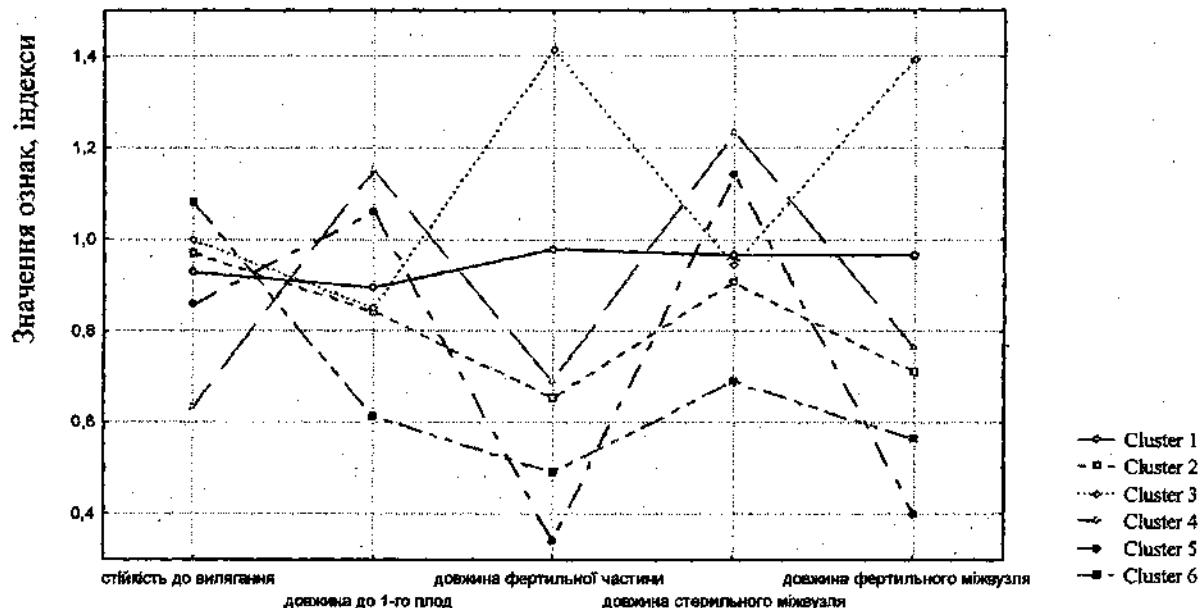

Рис. 1. Профіль елементів структури стебла різних типів селекційних номерів гороху (2009-2010 pp.)

Залежність стійкості до вилягання найбільшим чином пов'язана із висотою прикріплення нижнього бобу, яка носила негативний характер ($r = -0,500$). Але зростання довжини фертильної частини, навпаки, позитивно впливало на підвищення стійкості до вилягання ($r = 0,330$). Це пов'язано з тим, що довга фертильна частина селекційних номерів з кластеру 3 поєднана із вкороченою стерильною частиною. Сполучення в одній рослині довгої та дуже довгої стерильної частини з середньою довжиною фертильної частини призвело до різкого зниження стійкості рослин до вилягання (кластер 5 та кластер 4). Національний стандарт у групі сортів з вусатим типом листка Харківський еталонний віднесений до кластеру 2, а стандарт нашої селекції Комбайнний 1 – до кластеру 1.

Більшість сучасних сортів гороху, що

знаходяться у Реєстрі, відносяться до напівінтенсивних. Тобто, підвищенню продуктивності вони здатні формувати за умови доброго розвитку довжини стебла. Це, в свою чергу, призводить до зниження здатності протистояти виляганню, особливо в оптимальних за зваженням умовах. Нагальнастає потреба у заміні таких сортів на інтенсивні. У проведенному аналізі умовам інтенсивних сортів відповідають селекційні номери кластерів 2 та 3, а саме №№ 89/06, 237/08, 363/07, 175/08, 377/08, 143/08, 229/07, 154/06 та ін. Сорти та селекційні номери напівінтенсивного типу відносяться до кластерів 1 та 5. Подальше вдосконалення напівінтенсивних сортів можливе за умови вкорочення фертильної частини, але робити це слід обережно, щоб уникнути небажаного зниження продуктивності, яке спостерігається в кластері 5. Нами створено ряд

селекційних номерів з поєднанням підвищеної продуктивності із вкороченою фертильною частиною - сел. №№ 167/06, 195/05, 196/05, 229/07.

Довжина рослини тісно пов'язана з розміром міжузлів як в стерильній частині ($r = 0,903$), так і в фертильній ($r = 0,942$). Тому можливо прогнозувати розмір рослин сортів або селекційного матеріалу на ранніх етапах розвитку рослин, за їх енергією росту.

За продуктивністю, перспективу у використанні серед інтенсивних мають номери з кластеру 3, а серед напівінтенсивних – з кластеру 1. Проміжне значення мали селекційні лінії кластеру 4, але через низьку здатність їх рослин протистояти виляганню вони не можуть бути використаними у подальшій селекції на підвищену технологічність.

Селекційні лінії гороху, що проходять конкурсне та попереднє сортовивчення, сполучають в собі підвищену продуктив-

ність із стійкістю до вилягання ($r = -0,120$). Таке поєднання притаманне, перш за все, селекційному матеріалу з кластеру 4 (рис. 2). Цей матеріал має перспективи при створенні сортів інтенсивного типу. До нього увійшли селекційні номери – сел. № 89/06, 205/06, 175/08, 151/06.

Максимальну продуктивність показали селекційні лінії кластеру 3. За характеристиками архітектоніки рослин вони можуть бути використаними при створенні напівінтенсивних сортів. Це селекційні номери 151/06 та 229/07. До цього ж кластеру належав стандартний сорт Комбайновий 1.

Аналіз продуктивності рослин показав, що її підвищення можливе за умов поєднання ознак “кількість насінин в бобі” та “маса 1000 насінин” на рівні стандарту Комбайновий 1. Національний стандарт Харківський еталонний через низьку виповненість бобів мав недостатню продуктивність. Він належав до кластеру 2.

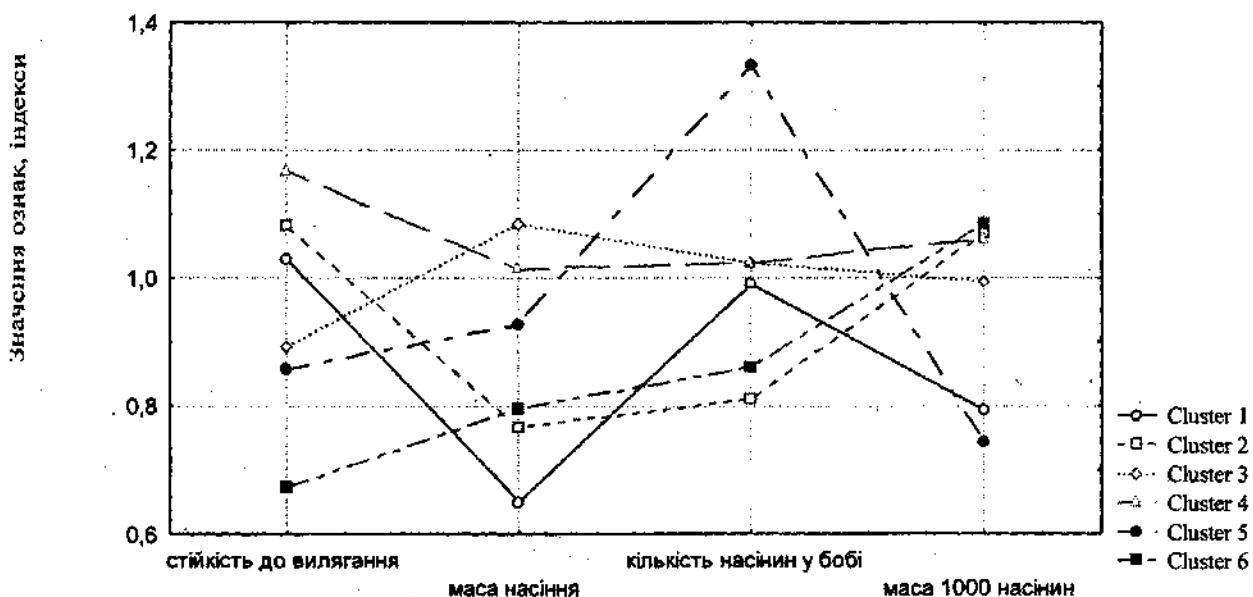

Рис. 2. Розподіл за типами поєднання елементів структури врожаю селекційних номерів гороху у конкурсному та попередньому сортовивченнях (2009-2010 рр.)

За даними вивчення селекційних номерів гороху у конкурсному та попередньому сортовивченнях у 2009-2010 роках нами були розроблені параметри модельних сортів за допомогою регресійного аналізу, які наведено в таблиці 1.

З цієї таблиці видно, що архітектоніка

рослин модельного сорту напівінтенсивного типу та рослин сорту Комбайновий 1 має відмінності. Вони стосуються репродуктивної зони. Довжина фертильної частини залишається незмінною, але розмір фертильного міжузла у модельного сорту вдвічі коротший. Це повинно бути

Науковий вісник Луганського національного аграрного університету

досягнуто за збільшення кількості фертильних вузлів. Подальше вдосконалення сортів напівінтенсивного типу повинно йти шляхом збільшення кількості насінин в бобі (до 5,2 штук) за збереження крупності насіння на рівні стандарту.

Модельний сорт інтенсивного типу, як

було зазначено раніше, має вкорочену стерильну частину та добре розвинуту фертильну. Сорт Харківський еталонний в цьому сенсі має недостатню довжину репродуктивної частини як за довжиною фертильних міжвузлів, так і за кількістю фертильних вузлів.

Таблиця 1

**Характеристика параметрів елементів структури врожаю і стебла
модельних сортів та стандартів гороху (2009-2010 рр.)**

Ознаки	Комбайн-новий 1	Харківський еталонний	Модельний сорт	
			інтенсивного типу	напів-інтенсивного типу
Довжина до 1-го плодоносу, см	45,3	34,4	39,0	43,2
Довжина фертильної частини стебла, см	3,1	2,4	1,8	2,9
Довжина стерильного міжвузля, см	2,9	2,5	2,5	3,2
Довжина фертильного міжвузля, см	1,7	1,4	0,9	1,2
Кількість насінин в бобі, шт.	4,0	2,9	4,8	5,2
Маса 1000 насінин, г	204,5	220,9	255,6	194,3

Зростання продуктивності інтенсивних сортів повинно відбуватися за поєднання підвищених рівнів ознак "кількість насінин в бобі" (до 4,8 шт.) та "маса 1000 насінин" (до 255,6 г).

Слід зауважити, що модельні сорти інтенсивного та напівінтенсивного типу мають практично рівні значення довжини стерильних міжвузлів за різної довжини до першого плодоносу. Це пов'язано із різною кількістю стерильних вузлів, а тому і приналежністю їх до різних груп стиглості. Перші повинні відноситись до середньоранніх, а інші до середньопізніх сортів.

В моделі технологічного сорту має гармонічно поєднуватися достатня висота стеблостою, підвищена міцність стебла, формування на ньому крупних з підвищеним потенціалом фотосинтезу прилистків, а на черешках листа – інтенсивно розвинутих вусів, які забезпечують зчеплення рослин в стеблостої та підвищенню їх стійкості до вилягання. За такою архітектонікою стебла коефіцієнт стійкості рослин до вилягання складає 0,70, що ці-

лком задовільняє вимогам до сучасних сортів. При цьому має бути чітко виражений фізіологічний тип детермінантності з гарантованою стійкістю рослин до стовбуріння в умовах достатнього забезпечення водогою під час вегетації рослин.

До таких параметрів моделі високотехнологічного морфотипу наближаються показники створеного в Луганському інституті АПА нового сорту гороху напівінтенсивного типу Меліор. Виведений він багаторазовим індивідуальним добором від схрещування сортів Данко (Республіка Татарстан) х Беркут (Луганська обл.). Різновид контекстум. Рослини середньорослі (висота стеблостою 75-90 см) (рис. 3).

Стебло просте, без антоціанової пігментації. Міжвузлів до нижнього плодоносу 14-16. Прилисток добре розвинutий, широкий, з помірною плямистістю (у Комбайнового 1 – нещільна) та наявним восковим покриттям. Тип листа вусатий з сильним формуванням та зчепленням вусів в стеблостої, що забезпечує підвищену стійкість рослин до вилягання (8,3 бали). Квіток до дві на квітконосі, великі,

білого кольору. Боби середньої довжини (5-7 см), пергаментні, прямі або злегка зігнуті (у Комбайнового 1 – середньої зігнутості), по два на плодоносі. Насіння жовто-рожеве, округле, легко здавлене з боків, гладеньке, неосипне. Насіннєва ні-

жка зростається з кінчику насіння. Після обмолоту на насінні залишається невелике шилоподібне утворення, яке являє собою залишок насінної ніжки. Маса 1000 насінин 220-235 г.

Рис. 3. Рослина гороху сорту Меліор

Сорт середньостиглий (тривалість вегетаційного періоду 75-90 діб). Стійкість до висипання насіння при повному дозріванні бобів висока, що зумовлено зростанням насіннєвих ніжок з кінчику насіння. Виділяється підвищеною посухо- та жаростійкістю (8,5 балів), стійкістю до ураження основними хворобами (8,2 балів). Має потенціал урожаю насіння 5,0-5,5 т/га. Вміст білка в насінні 25,1-29,8. Перевищує сорт Комбайновий 1 за урожайністю насіння (на 0,25-0,39

т/га), вмістом білка в насінні (на 0,7-2,4%), комплексом продовольчої якості насіння. Придатний для вирощування за технологією з прямим комбайнуванням на збиранні урожаю насіння. За підсумками держсортовипробування занесений до Реєстру сортів рослин України на 2012 рік з рекомендацією для вирощування у зоні Степу.

Сорт Меліор добре реагує на внесення мінеральних добрив. Кращі попередники – озима пшениця або ярі зернові. Термін

Науковий вісник Луганського національного аграрного університету

сівби – самий ранній при дозріванні ґрунту. Норма висіву – 1,2 млн/га схожого насіння. Глибина загортання насіння 5-6 см. Рослини потребують захисту від шкідників – попелиці та брухусу обробкою посівів БІ-58Н (0,5-1,0 л/га) або карате (0,07-0,1 л/га) на початку цвітіння і через 5-7 діб. Основний спосіб збирання урожаю – пряме комбайнування при повному дозріванні бобів і вологості насіння 16-18%. При засміченості поля бур'янами – роздільне збирання.

Висновки

1. Для науково-методичного забезпечення сучасної селекції зернового гороху

розроблені параметри модельних сортів напівінтенсивного та інтенсивного типів з поєднанням в одному генотипі ознак підвищеної стійкості рослин до стовбуруння та вилягання, що зумовлює придатність до механізованого вирощування, а також комплексним покращенням показників стабільності урожайності та споживчих якостей продукції.

2. В якості практичної реалізації цих теоретичних напрацювань виведений новий сорт гороху Меліор, занесений до Реєстру сортів рослин України на 2012 рік для вирощування у виробництві по зоні Степу.

Література

1. Бабич-Побережна А. А. Формування та використання вітчизняних і світових високобілкових рослинних ресурсів: Автореф. дис. д.екон.наук. – Київ, 2007. – 32 с.
2. Бабич А. О., Бабич-Побережна А. А. Стратегічна роль сої у розв'язанні глобальної продовольчої проблеми // Корми і кормо виробництво: Міжвідомчий тематичний науковий збірник. - Вінниця: Інститут кормів НААН, 2011. - № 69. – С. 11-19.
3. Шевченко А. М. Напрямки та результати селекції гороху на Луганщині // Селекція і насінництво. Міжвідомчий тематичний науковий збірник. Вип. 90. – Харків, 2005. – С. 119-130.
4. Факторный, дискриминантный и кластерный анализ: Пер. С англ.. / Ким Дж. О., Мюллер Ч. У., Клекка У. Р. и др.. – М.: Фінанси и статистика, 1989. – 215 с.